

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2T/103/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010893
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7614010893.6

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Kráľovej a prísediacich Evy Antlovej a Jána Bigoša na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. decembra 2015 takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaní:

1/ ml. W. Q., nar. XX.XX.XXXX v S. okres W. K. B., trvale
bytom Mesto S., bez prihlásenia bytom S., ul.
Z. XXX/XX, okres W. K. B., t. č. v ÚVTOS pre
mladistvých Martin - Sučany,

2/ Y. Z., nar. XX.X.XXXX v S. okres W. K. B., trvale
bytom Mesto S., bez prihlásenia bytom S., T.
P. XX, okres W. K. B., t. č. v ÚVTOS Košice,

3/ I. Z., nar. X.X.XXXX v F., okres F., trvale bytom Mesto
S., bez prihlásenia bytom S., T. P.
XX, okres W. K. B.,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

dňa 26. januára 2014 o 00.30 hod. v S. na ulici W. Č.. XXX/XX, po vzájomnej dohode s ďalšou doposiaľ obvinenou osobou, bez povolenia vnikli do dvora rodinného domu X. J. s drevenými palicami tak, že na vchodovej, plechovej bráne roztrhli kovovú reťaz s visiacim zámkom, vošli do dvora, kde na ďalšej drevenej bráne zaistenej kovovou reťazou túto odtrhli, na vchodových dverách do domu rozbili sklenenú výplň čím spôsobili škodu 45,- € poškodenému X. J. a obžalovaný I. Z. sa s palicou vyhrážal X. J., že ho zabije, čo u neho vzbudilo obavu, že to urobí a z dvora vyšli až po tom, keď X. J. viackrát vystrelil zo vzduchovej pištole,

t e d a

obžalovaní ml. W. Q., Y. Z. a I. Z.
spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného, čin spáchali závažnejším spôsobom konania vlámaním a so zbraňou a s najmenej dvoma osobami,

obžalovaný I. Z.
inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l i

obžalovaní ml. W. Q., I. Z. a Y. Z.

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a), e) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona

obžalovaný I. Z.

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a

z a t o i m u k l a d á

obžalovaný I. Z.

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, § 37 písm. h), m) Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušuje výrok o treste, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 171/2013 zo dňa 31.1.2014, právoplatného dňa 27.2.2014, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym trestom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 44 Tr. zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému ml. W. Q., pretože pokladá úhrnný trest odňatia slobody ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 69/2014 zo dňa 5.2.2015, vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu pre mladistvých na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 44 Tr. zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému Y. Z., pretože pokladá úhrnný trest odňatia slobody ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 24/2014 zo dňa 1.7.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To 61/2015 zo dňa 14.10.2015, vo výmere 5 (päť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal dňa 10.11.2014 na tunajší súd obžalobu na ml. Q. P., ml. W. Q., Y. Z. a I. Z. na tom skutkovom základe že, dňa 26. januára 2014 o 00.30 hod. v S. na ulici W. Č.. XXX/XX, po vzájomnej dohode bez povolenia vnikli do dvora rodinného domu X. J. s drevenými palicami tak, že ml. W. Q. na vchodovej bráne palicou rozťahal kovovú reťaz s uzamknutým visiacim zámkom, vošli do dvora, kde na ďalšej drevenej bráne zaistenej kovovou reťazou ml. W. Q. trhnutím túto otvoril, na vchodových dverách do domu I. Z. rozbil sklenenú výplň čím spôsobili škodu 45,- € a Y. Z. s I. Z. sa s palicami vyhrážali X. J., že ho zabijú, čo u neho vzbudilo obavu, že to aj urobia a z dvora vyšli až po tom, keď X. J. viackrát vystrelil zo vzduchovej pištole, ktorý bol právne kvalifikovaný u obvinených ml. Q. P., ml. W. Q., Y. Z. a I. Z. ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), b), c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a), e) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a u obvinených Y. Z. a I. Z.

aj ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona.

Trestná vec obžalovaného ml. Q. P. bola uznesením zo dňa 11.11.2015 vylúčená na samostatné konanie.

Obžalovaný ml. W. Q. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku.

Na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku obžalovaný odpovedal áno.

Na základe vyhlásenia obžalovaného ml. W. Q., že je vinný zo spáchania žalovaného skutku a po zistení stanoviska prokurátora, poškodeného, obhajkyne obžalovaného a zástupcu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny, ktorí navrhli vyhlásenie obžalovaného prijať, súd na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného ml. W. Q., že je vinný zo spáchania žalovaného skutku prijíma a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Preto na hlavnom pojednávaní vykonal iba dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom vo vzťahu k obžalovaným Y. Z. a I. Z. a s výrokmi o treste.

Obžalovaný ml. W. Q. na hlavnom pojednávaní ku skutku uviedol, že tam bol spoločne s Q. P., I. Z. a Y. Z.. Q., I. a Y. mali so sebou z domu tri bejzbalky, ktorými rozbili reťaz na bráne J. a tak vošli do dvora, kde mu rozbili záhradu. Prvá brána vedúca do dvora bola plechová a druhá drevená, pričom obe ich rozbili bejzbalkami. Poškodený X. J. bol v čase skutku doma. Keď vošli do dvora, Q. P. poškodenému rozbil okno. To videl na vlastné oči, keďže stál pri pekárni, ktorá je v blízkosti domu poškodeného. Q. utekal preč a poškodený sa ho pýtal, prečo to urobil. Y. Z. a I. Z. sa poškodenému vyhrážali a nadávali mu, no nevie presne ako. Okrem nich sa tam nachádzal aj jeden ujo X., ktorý bol v dome poškodeného.

Obžalovanému boli vzhľadom na rozpory vo výpovediach prečítané časti z jeho výpovede z prípravného konania. Vtedy uviedol, že I. Z. s bratom Y. Z. odišli kúpiť pálenku na benzínku a oni do dvora s nimi nevošli. Vo dvore bol len on s Q. P., I. Z. a Y. Z. vo dvore neboli. K prečítanej časti výpovede uviedol, že vo dvore boli I. Z. a Y. Z. aj s Q. P. On bol pred dvorom. Pálenku kupovať neboli, lebo nemali peniaze.

K ďalšej prečítanej časti z výpovede z prípravného konania, kedy uviedol, že on v ten večer začal piť okolo 5. - 6. hodiny a do zadržania policajtní vypil asi liter čuča, pričom on pil len čučo a ostatní pili pálenku, uviedol, že on v ten večer nepil a nikto z nich opitý nebol.

Obžalovaný Y. Z. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný a zhodne ako v prípravnom konaní uviedol, že v čase skutku išiel domov z benzínky. Pri dome poškodeného J. videl W. Q., I. Z. a Q. P., ktorí v tom čase stáli pri bráne. Pýtal sa ich čo tam robia, na čo mu povedali, že prišli pýtať kľúče od S. Q. (sestry obžalovaného ml. W. Q.), ktorá býva u poškodeného. Išlo o kľúče od domu, ktorý S. zamkla, a preto ich dedo poslal, aby od nej vypýtali ten kľúč. Poškodený J. bol v dome na okne a kričal na nich, čo tam robia. Povedal mu, aby dal kľúče, na čo poškodený začal z ničoho nič strieľať. On poškodenému nič iné nepovedal a nevyhrážal sa mu. Dnu vo dvore nebol a nevidel tam ani spoluobžalovaných. To, či tam boli nejaké iné osoby si nepamätá, pretože bol veľmi opitý. Následne prišli policajti a zobrali ich.

Obžalovanému bola vzhľadom na rozpor vo výpovedi prečítaná časť z jeho výpovede z prípravného konania, kedy uviedol, že poškodeného videl vtedy, keď vyšiel vonku do záhrady. Vonku vyšla aj S. a aj J. dcéra. Bol tam aj taký starý biely, čo s nimi býva. K prečítanej časti výpovede uviedol, že poškodený bol najprv na okne a potom v tej záhrade. Vonku vyšli aj tie osoby, ako to vtedy uviedol.

Obžalovanému bola podľa § 269 Tr. poriadku predložená fotodokumentácia, kde po nahliadnutí označil na fotografii č. 2 okno, v ktorom zazrel v čase skutku poškodeného a to okno, ktoré je prvé z ľavej strany domu z pohľadu od cesty.

Obžalovanému Y. Z. bola oboznámená výpoveď spoluobžalovaného ml. W. Q. ku ktorej uviedol, že nehovorí pravdu. V prípravnom konaní vypovedal inak a práve tá jeho výpoveď z prípravného konania je pravdivá.

Obžalovaný I. Z. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. Zhodne ako v prípravnom konaní uviedol, že v ten večer sa mal Y. Z. stretnúť s J. priateľkou S. Q.. Poškodený J. o tom vedel a zo žiarlivosti zavolať políciu. Pri dome poškodeného boli v ten večer on, W. Q. a Q. P.. Y. Z. s nimi nebol. Oni traja mali v rukách kolíky, lebo sa báli J. psov. To, prečo išli do dvora poškodeného si nepamätá, keďže bol v ten večer opitý. Dvere otvorili tak, že Q. P. do nich kopol. Následne vošli za prvú plechovú bránu. Sú tam aj druhé dvere, s ktorými ale nerobili nič a bližšie pri dome už nebol. Poškodeného videl na okne, kde strieľal. To, či im niečo rozprával, alebo či s ním nejako komunikoval si už nepamätá. Asi po 4 minútach došli policajti. Y. Z. vo dvore poškodeného nebol. Išiel od benzínky a stretli sa na chodníku, kde sa ho pýtal, čo tam robia.

Obžalovanému bola vzhľadom na rozpor vo výpovedi prečítaná časť z jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 28.2.2014, kedy uviedol, že on otvoril vchodovú bránu do dvora. Brána bola plechová, hnedej farby a nebola zamknutá. Po otvorení vošiel na dvor. Keďže tam boli psi, bránu zatvoril a volal na S.. Obžalovaný uviedol, že o tom, že tak vypovedal nevie, keďže bol opitý.

Obžalovaný I. Z. po oboznámení sa s výpoveďami spoluobžalovaných ml. W. Q. a Y. Z. uviedol, že ml. W. Q. vypovedal asi pod nátlakom. K výpovedi Y. Z. sa vyjadriť nechcel.

K výpovedi obžalovaného I. Z. sa vyjadril obžalovaný Y. Z., ktorý uviedol, že brat (I.Š. Z.) si to už nepamätá, lebo bol opitý. On išiel od benzínky a keď sa ho pýtal, čo tam robia, povedal mu, že prišli po kľúč. Obžalovaný I. Z. na to uviedol, že si pamätá, že svokor ho poslal po kľúč ku S. Q., lebo v dome bolo zatvorené dieťa a plakalo.

Poškodený X. J. na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní uviedol, že v tú noc asi okolo pol jednej bol doma a spal. Zobudila ho dcéra s tým, že do domu sa niekto vliamal. Na dverách domu bolo rozbité sklo. Keď dcéra rozsvietila svetlo, videl pred dverami siluety troch osôb. Nachádzali sa na dvore za obidvoma bránkami. Do dvora vedie vchodová plechová brána, ktorá má asi dva metre a v tom čase bola zabezpečená visiacim zámkom, ktorý bol spolu s retiazkou rozbitý. Vo vnútri je ešte druhá drevená látková brána, ktorá je vysoká asi 1,70 m zaistená retiazkou na háčiku, a tá bola odtrhnutá. Keď ich tie osoby zbadali, prešli pred dom, do prednej časti dvora. Pri bráne je verejné osvetlenie a z okna zbadal, že išlo o bratov Z. - I. a Y. a tretiu osobu, ktorá mala na hlave kapucňu, avšak nevie o koho išlo. V rukách mali palice. Ostali tam I. a Y. Z., ten tretí utekal preč. I. Z. bol dosť opitý a kričal na neho, nech ide von, že ho zabije. Y. Z. na neho kričal, aby poslal von S.. Z ich konania mal on aj jeho dcéra strach. Zakričal na nich čo tam robia, aby išli preč a vystrelil plynovou pištoľou. Potom vybehli z dvora von na cestu. I. Z. sa znova dobíjal dnu, mal v ruke kolík a bil ním po plechovej bráne. Y. Z. ho ťahal preč. Ďalšie dva kolíky sa potom našli pri bráne. Potom spoločne s dcérou a jej priateľom Y. S. vyšli von a snažili sa zavrieť vonkajšiu plechovú bránu. Tie osoby stále z chodníka niečo vykrikovali.

Poškodenému bola vzhľadom na rozpor vo výpovedi prečítaná časť z jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 28.2.2014, kedy uviedol, že keď otvoril okno a pozrel sa na dvor, tak tam stáli vyššie uvedení traja cigáni, ktorí po ňom kričali: Poď von, lebo ťa zabijeme. Kričali na neho hlavne bratia Z., pričom ten tretí po ňom nijak nenadával, zdalo sa mu, že ich ukludňoval. K rozporu poškodený uviedol, že kričali obidvaja bratia Z.. Y. Z. kričal, že má poslať S.. Vyhrážal sa skôr I. Z.. Bolo to také divoké, kričali obaja, ale viac I. Z.. Y. Z. chcel skôr tú S., ťahal I. Z. preč a bolo to veľmi chaotické.

Ďalej bola poškodenému prečítaná časť z jeho výpovede z prípravného konania kedy uviedol, že potom, čo cigáni vybehli vonku na cestu, vyšli všetci na dvor a snažili sa vchodovú bránu zavrieť, cigáni od cesty zvonku sa im snažili vtom zabrániť, tlačili na bránu, bili po bráne drevenými kolíkmi a vykrikovali. Svedok uviedol, že je pravdou, že to tak bolo, ešte buchli po bráne a oni sa už snažili volať policajtov.

Obžalovaný Y. Z. k výpovedi poškodeného uviedol, že on tam došiel a videl spitého brata. Aj on bol opitý. Asi volal na tú S., keď tak svedok uviedol, ale isto sa nevyhrážal a nenadával vulgárne slová.

Obžalovaný I. Z. k výpovedi poškodeného uviedol, že je pravdou, že bol v záhrade.

Svedkyňa S. Q. (sestra obžalovaného ml. W. Q. a bývala švagriná obžalovaného I. Z. a zároveň priateľka poškodeného X. J.) po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní uviedla, že v tú noc prišla jej priateľka

X. J. zobudí jeho dcéra U. J. s tým, že prišli cigáni. Išli sa pozrieť z okna a zbadala I. Z., ktorý stál vo dvore pri bráne. Vo dvore bol aj jeho brat Y. Z., ktorý ho volal preč. Nikoho ďalšieho vo dvore, ani pred domom nevidela. Vonku bola tma a tak nevie, či mali niečo v rukách. To, ako sa dostali do dvora si nevie vysvetliť. Keď počula plakať svoju malú dcéru, išla k nej do kuchyne, a tak viac už nevidela. Po chvíli začula výstrel. To, či sa obžalovaní medzi sebou o niečom rozprávali, alebo či niečo hovorili poškodenému nepočula. Na druhý deň sa dozvedela, že I. Z. prišiel pre nejaký kľúč. To, či bolo rozbité sklo na vchodových dverách v ten večer neregistrovala. Zaregistrovala to, keď odchádzala s dcérou, keď prišiel vyšetrovateľ. Kým išli spať, uvedené sklo rozbité nebolo.

Svedkyňa U. J. (dcéra poškodeného) na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní uviedla, že v uvedený deň sa zobudila okolo polnoci na to, že niekto rozbíja plot a okno na verande. Išla zobudíť otca. Zišla dole schodmi a cez dvere videla, že niekto uteká z dvora von pred bránku. Išlo o tri osoby, ktoré videla iba zozadu. Na dverách do domu bolo rozbité sklo. Po tom, čo tie osoby utiekli, sa otočila a vošla dnu do domu, kde ostala až do príchodu policajtov. Otec a tie osoby niečo na seba kričali, ale obsah ich rozhovoru nepočula. Keď otec vystrelil z pištole, vybehli tie osoby pred dom na ulicu.

Svedkyni boli vzhľadom na rozpory vo výpovedi prečítané časti z jej výpovede z prípravného konania, kedy uviedla, že zišla z poschodia dole do prízemí, kde cez verandu zbadala vonku na dvore dve postavy. Boli to cigáni, ktorých nepoznala a nevie, ako sa volajú. Svedkyňa k prečítanej časti výpovede uviedla, že teraz už nevie presne uviesť, či to boli dve, alebo tri osoby, ani v ako boli stave. Keď zišla dole, tie osoby stáli až vo verande, kde si otvorili dvere cez rozbité okno.

Svedkyni bola ďalej prečítaná ďalšia časť z jej výpovede z prípravného konania, kedy uviedla, že otec otvoril okno smerom na cestu, pričom ona vonku vo dvore v tom čase videla dvoch cigánov, ktorí boli podľa nej spíť, čo zistila z ich pohybov a kričali na otca, že ho zabijú. V rukách držali palice, dlhé asi 80 cm (ukázala rukami), pričom nevedela uviesť ich hrúbku. Tých dvoch cigánov, ktorí boli na dvore a ktorí sa otcovi vyhrážali, nepoznala. K prečítanej časti výpovede uviedla, že v prípravnom konaní vypovedala pravdu, teraz si to už nepamätá. Počula, že na otca kričali, že ho zabijú. Bola však hore a tak nevie, či to kričala jedna, alebo viac osôb, keďže to nebolo zreteľne počuť podľa hlasu. Tie vyhrážky počula až v tom čase, keď boli tie osoby za bránou.

Svedok Q. P. (spoluobžalovaný, ktorý bol vylúčený na samostatné konanie) po zákonom poučení využil svoje právo a nevypovedal.

So súhlasom obžalovaných a prokurátora boli na hlavnom pojednávaní prečítané výpovede svedkov X. D. a Y. O..

Svedok X. D. v prípravnom konaní vypovedal, že od decembra 2013 býval u X. J.. V deň skutku sa asi o štvrt' na jednu zobudil na rinčanie skla. Keď vyšiel na verandu, už tam bol J. aj s dcérou U.. Sklo na dverách bolo rozbité a pred dverami na dvore videl postavu. Bol to cigán, ktorého však nepozná a nevie o koho ide. V ruke mal drevený kolík asi 5 cm hrubý, nevie aký dlhý. Vrátil sa naspäť do izby a vtedy počul, že vonku niekto strieľal. Boli to asi tri výstrely. O to, čo sa dialo ďalej sa už nezaujímal.

Svedok Y. O. - policajt OO PZ Krompachy v prípravnom konaní uviedol, že dňa 25.1.2014 bol spolu s kolegom O. S. vyslaný na ulicu W. v S., kde malo dôjsť k porušovaniu domovej slobody u poškodeného J.. Po príchode na miesto sa už na dvore poškodeného nikto nenachádzal. Z okna domu poškodeného na nich niekto kričal, že páchatelia idú smerom na Družstevnú ulicu. Asi 30 m od domu zaregistrovali dve skupinky cigánov, ktoré zastavili a nasmerovali k domu poškodeného. Tam poškodený označil skupinku cigánov, ktorí vošli do jeho dvora a tú sa snažili stotožniť, s tým, že niektorých bolo potrebné predviesť na oddelenie. Poškodený im pri jeho vyťažovaní na mieste povedal, že na vchodových dverách do dvora mal kladku s retiazkou, ktorú vylámali a tak vošli do dvora, kde mu rozbili sklo na dverách do domu. Na podozrivých bolo vidieť a u niektorých aj cítiť, že boli pod vplyvom alkoholu. V dome poškodeného boli v tom čase okrem neho aj jeho dcéra, jej priateľ a jeden starší pán.

So súhlasom obžalovaných a prokurátora súd podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku prečítal znalecký posudok MVDr. Lýdie Slosarčíkovej - znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie toxikológia. Podľa záverov znaleckého posudku laboratórnym skúmaním vzoriek moču, ktoré boli odobraté obžalovaným dňa 26.1.2014 o 08:00 hod. bolo zistené, že obžalovaný ml. W. Q. mal v odobratom moči hladinu

etylalkoholu 0,00 g/kg (‰), obžalovaný Y. Z. 1,77 g/kg (‰), a obžalovaný I. Z. 0,80 g/kg (‰). Prítomnosť liečiv, omamných a psychotropných látok zistená nebola.

Podľa § 269 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní súd prečítal nasledovné listinné dôkazy:

Zo záznamov o obmedzení osobnej slobody obžalovaných ml. W. Q., I. Z. a Y. Z. bolo preukázané, že menovaným bola osobná sloboda obmedzená dňa 26.1.2014 o 00:45 hod. a to z dôvodu podozrenia zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, ku ktorému malo dôjsť dňa 26.1.2014 okolo 00:30 hod.

Z hlásenia o použití donucovacích prostriedkov vyplynulo, že dňa 26.1.2014 v čase okolo 01:00 hod. bol voči obžalovanému Y. Z. pri procesných úkonoch na OO PZ Krompachy použitý donucovací prostriedok - putá a to z dôvodu jeho pokusu o útek.

Podľa zápisov o dychovej skúške vykonanej dňa 26.1.2014 prístrojom Alcotest 7410 bola u obžalovaného ml. W. Q. nameraná v čase o 04:07 hod. a o 08:37 hod. hodnota 0,00 mg/l alkoholu v dychu. U obžalovaného I. Z. bola v čase o 03:31 hod. nameraná hodnota 0,53 mg/l alkoholu v dychu a o 08:36 hod. hodnota 0,12 mg/l alkoholu v dychu. U obžalovaného Y. Z. bola v čase o 08:32 hod. nameraná hodnota 0,56 mg/l alkoholu v dychu.

Podľa potvrdenia o zaistení veci bol dňa 26.1.2014 o 00:50 hod. obžalovanému ml. W. Q. zaistený 1 ks drevenej palice o dĺžke 82 cm a priemere 5cm. Podľa zápisnice o prevzatí zaistenej veci bola táto palica dňa 26.1.2014 o 07:25 hod. prevzatá podľa § 92 ods. 1 Tr. poriadku.

Zo žiadaniek pre akútne toxikologické vyšetrenie vyplynulo, že na žiadosť OR PZ Spišská Nová Ves boli v Nemocnici Krompachy vykonané dňa 26.1.2014 o 08:00 hod. odbery moču obžalovaným ml. W. Q., I. Z. a Y. Z..

Odborným vyjadrením od spoločnosti Kovovýroba, Jozef Repko, Stolárstvo J & J bola vyčíslená škoda spôsobená rozbitím sklenenej výplne vchodových dverí o rozmeroch 64 x 78 cm s poškodeným dreveným krížom cez sklenenú výplň vo výške 45 €.

Zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou zo dňa 26.1.2014 potvrdzuje, že miesto činu sa nachádza v S., pri rodinnom dome č. XXX/XX na ul. W.. Dom je oplotený plechovým oplotením vysokým 2 m. Brána je v spodnej časti poškodená - vtláčená dovnútra. Na vrchnej časti je poškodená farba a na bráne sú priehlbiny. Z vnútornej strany brány je retiazka, ktorá je roztrhnutá a na nej visí nepoškodená kladka. Za plechovou bráničkou bola na zemi nájdená drevená palica o dĺžke 73 cm a priemere 4 cm. Asi vo vzdialenosti 11 m od plechovej brány je vo dvore ďalšia drevená bránička o výške asi 160 cm. Z vnútornej strany ja na nej zavesená kovová retiazka. Po prejedení drevenej bráničky sa vpravo nachádzajú vstupné dvere do verandy domu. Dvere sú drevené, v hornej časti s rozbitou sklenenou náplňou. Na zemi pred dverami, ako aj vo verande boli nájdené sklenené črepy. Z čelnej strany domu sú smerom do ulice 4 okná. Pri ohliadke boli na ulici asi 100 m od domu v smere na železničnú stanicu nájdené 2 kusy drevených palíc o dĺžke 103 cm a priemere 7 cm a druhá o dĺžke 93 cm a priemere 5,5 cm.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku jednotlivo a v ich súhrne pričom zistil, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku.

Obžalovaní Roman Holub a Tomáš Holub spáchanie skutku popreli. Obžalovaný Roman Holub na svoju obranu uviedol, že v čase spáchania skutku išiel len okolo a pri dome poškodeného videl Stanislava Macka, Tomáša Holuba a Miroslava Dunku, ktorí stáli pri bráne. Nevidel ich, aby boli vo dvore poškodeného a nebol tam ani on. Poškodený bol v okne domu, kričal na nich a následne začal strieľať. Poškodenému sa nevyhrážal. Obžalovaný Tomáš Holub potvrdil, že v ten večer bol pri dome poškodeného so Stanislavom Mackom a Miroslavom Dunkom, pričom mali v rukách kolíky, lebo sa báli Liptákových psov. Nepamätal si prečo išli do dvora poškodeného, lebo bol opitý, pričom prešiel za prvú bránu a ďalej už nebol. Poškodený bol na okne a strieľal. Nepamätal si, či s poškodeným nejak rozprával. Ďalej uviedol, že Roman Holub vo dvore s nimi nebol, stretol ich na chodníku.

Obžalovaného Romana Holuba a Tomáša Holuba zo spáchania skutku tak ako je popísaný vo výroku tohto rozsudku usvedčil poškodený Jozef Lipták, ktorého výpoveď súd považoval za pravdivú a hodnovernú, keďže bola podporená ďalšími vykonanými dôkazmi. Poškodený zhodne v konaní pred súdom ako aj v prípravnom konaní potvrdil, že potom čo ho v noci zobudila dcéra, že sa niekto vlámal do domu, z domu, na dvore videl tri osoby. Na dverách rodinného domu pritom rozbili sklenenú výplň dverí. Prešiel k oknu, z ktorého tieto osoby videl pri bránke, ešte v dvore rodinného domu. Z týchto osôb poznal bratov Holubovcov- Tomáša a Romana. Ďalšiu osobu, ktorá mala kapucňu nespoznal. Tieto osoby mali v rukách kolíky a obžalovaný Tomáš Holub sa mu vyhrážal zabitím. To, že obaja obžalovaní sa nachádzali v dvore rodinného domu (za jeho oplotením) potvrdila aj svedkyňa Kvetoslava Macková, ktorá ich videla z okna rodinného domu. To, že mali obžalovaní palice so sebou, potvrdil aj obžalovaný Tomáš Holub. Taktiež zo zápisnice a potvrdenia o zaistení veci bolo preukázané, že v uvedený deň o 00:50 hod. bola drevená palica zaistená u obžalovaného ml. Stanislava Macka a zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplynulo, že asi sto metrov od domu v smere na železničnú stanicu boli nájdené dva kusy drevených palíc. Aj obžalovaný ml. Stanislav Macko na hlavnom pojednávaní potvrdil, že spoluobžalovaní Roman a Tomáš Holubovci po rozbití bránok vošli vo dvora poškodeného. Napriek rozporu oproti výpovedi z prípravného konaní keď uviedol, že Tomáš Holub a Roman Holub do dvora nevošli a bol tam len on s Miroslavom Dunkom súd považoval jeho výpoveď z hlavného pojednávania za pravdivú, keďže bola v súlade s výpoveďou poškodeného Jozefa Liptáka.

Z výpovede poškodeného bol preukázaný aj spôsob vykonania skutku, keď uviedol, že obžalovaní sa dostali do dvora rodinného domu tak, že prekonal vchodovú plechovú bránu, ktorá bola zabezpečená visiaticim zámkom, ktorý bol spolu s reťazkou rozbitý a drevenú látkovú bránu, ktorá bola zaistená reťazkou na háčik, ktorá bola odtrhnutá. Tento spôsob - vlámaním sa, vyplynul aj zo zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, podľa ktorej bol rodinný dom oplotený plechovým oplotením vysokým 2 metre vrátane brány, ktorá bola z vnútornej strany zaistená reťazkou, ktorá bola roztrhnutá. Za plechovou bránou bola vo dvore ďalšia drevená brána o výške asi 160 cm, na ktorej bola zavesená kovová reťazka. Na dverách do rodinného domu bola zadokumentovaná rozbitá sklenená výplň dverí. To, že k ich rozbitiu došlo v čase spáchania skutku vyplynulo z výpovedí svedkyne Alexandry Liptákovvej, ktorá uviedla, že sa zobudila na rinčanie skla a po zidení do verandy videla odtiaľ utekať dve osoby ako aj svedka Jána Cipersera, ktorý uviedol, že asi o štvrt na jednu sa zobudil na rinčanie skla, vyšiel na verandu, kde bol poškodený s dcérou. Videl rozbité sklo na dverách domu a na dvore postavu, ktorá mal v ruke drevený kolík.

Keďže vyššie uvedené dôkazy tvoria vo svojom súhrne ucelenú jednotu o okolnostiach spáchania skutku popísaného vo výroku tohto rozsudku súd uznal obžalovaných Tomáša Holuba a Romana Holuba za vinných a obžalovaného ml. Stanislava Macka uznal za vinného na podklade prijatého vyhlásenia o jeho vine.

Súd oproti obžalobe neposúdil konanie obžalovaného Romana Holuba aj ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona. Z tohto konania bol usvedčovaný poškodeným Jozefom Liptákom, ktorý však na hlavnom pojednávaní ohľadne vyhrážok zabitím na jeho osobu uviedol, že jednoznačne obžalovaný Tomáš Holub kričal na neho, aby išiel von, že ho zabije. Obžalovaný Roman Holub kričal, aby poslal von Kvetku. Potom čo vybehli z dvora na cestu, obžalovaný Tomáš Holub sa ešte dobíjal dnu a obžalovaný Roman Holub ho ťahal preč. Rozpor oproti výpovedi z prípravného konania, kedy uviedol, že najmä bratia Holubovci na neho kričali, aby išiel von, že ho zabijú presvedčivo odôvodnil tým, že bol tam veľký chaos a krik, kričali obidvaja bratia Holubovci, no vyhrážal sa Tomáš Holub (ktorý bol aj agresívnejší) a Roman Holub kričal ohľadne Kvetky. Taktiež svedkyňa Alexandra Liptáková na hlavnom pojednávaní potvrdila, že počula vyhrážky zabitím na adresu jej otca, avšak nevedela potvrdiť, či sa vyhrážala jedna osoba alebo viac, čo nebolo zreteľne počuť podľa hlasu.

Časť skutku obžaloby v tom, že ml. Stanislav Macko na vchodovej bráne palicou rozťahal kovovú reťaz s uzamknutým visiaticim zámkom, vošli do dvora, kde na ďalšej drevenej bráne zaistenej kovovou reťazou ml. Stanislav Macko trhnutím túto otvoril, na vchodových dverách do domu Tomáš Holub rozbil sklenenú výplň súd upravil tak, že na vchodovej, plechovej bráne roztrhli kovovú reťaz s visiaticim zámkom, vošli do dvora, kde na ďalšej drevenej bráne zaistenej kovovou reťazou túto odtrhli, na vchodových dverách do domu rozbili sklenenú výplň, keďže táto časť skutku ako aj spôsob spáchania skutku bol preukázaný vykonaným dokazovaním avšak okolnosti, kto a akým spôsobom prekonal brány a kto rozbil sklenenú

výplň na vchodových dverách do domu sa vzhľadom na rôzne výpovede obžalovaných nedali presne ustáliť.

Oproti obžalobe súd neposúdil konanie obžalovaných podľa § 194 ods. 2 písm. b) Tr. zákona - teda, že spáchali trestný čin prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu (teda takým spôsobom prekonania prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu do obydľia a súčasne nenaplnia znaky vlámania), pretože ich konanie naplnilo známky vlámania sa a bolo teda aj právne kvalifikované podľa § 194 ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona.

Obžalovaní ml. Stanislav Macko, Tomáš Holub a Roman Holub svojim konaním po subjektívnej aj objektívnej stránke naplnili skutkovú podstatu prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a), e) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a obžalovaný Tomáš Holub aj skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona, pretože obžalovaní ml. Stanislav Macko, Tomáš Holub a Roman Holub spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním a so zbraňou a s najmenej dvoma osobami a obžalovaný Tomáš Holub sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Uvedeného konania sa dopustili tak, že po vzájomnej dohode s ďalšou doposiaľ obvinenou osobou, bez povolenia vnikli do dvora rodinného domu Jozefa Liptáka tak, že roztrhli kovovú reťaz s visiacim zámkom na vchodovej plechovej bráne, vošli do dvora, kde odtrhli kovovú reťaz, ktorou bola zaistená ďalšia drevená brána a na vchodových dverách do domu rozbili sklenenú výplň, čím spôsobili poškodenému Jozefovi Liptákovi škodu vo výške 45 € a obžalovaný Tomáš Holub sa Jozefovi Liptákovi s palicou vyhrážal, že ho zabije, čo u neho vzbudilo obavu, že to urobí.

Podľa § 138 písm. a) Tr. zákona sa závažnejším spôsobom konania rozumie spáchanie trestného činu so zbraňou, za ktorú je možné v zmysle § 122 ods. 3 Tr. zákona považovať aj drevené palice, keďže ide o veci, ktorými mohol byť útok proti telu dôraznejší.

Podľa § 138 písm. e) Tr. zákona sa závažnejším spôsobom konania rozumie spáchanie trestného činu vlámaním, ktorým je v zmysle § 122 ods. 4 Tr. zákona aj vniknutie do uzatvoreného dvora rodinného domu roztrhnutím kovovej reťaze s visiacim zámkom, ktorou bola zaistená plechová vstupná brána do dvora a odtrhnutím kovovej reťaze zaistiujúcej ďalšiu drevenú bránu.

Z okolností spáchania skutku je zrejmé, že obžalovaní konali v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chceli porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu domovej slobody a obžalovaný Tomáš Holub chcel porušiť aj záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu osôb pred niektorými závažnými vyhrážkami.

V zmysle § 95 ods. 2 Tr. zákona je závažnosť konania u obžalovaného ml. Stanislava Macka vyššia než malá.

Obžalovaný ml. Stanislav Macko je podľa správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny, Spišská Nová Ves, pracovisko Krompachy vedený na oddelení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately od roku 2009, kedy sa po prvýkrát dopustil protiprávnej činnosti. S rodičmi obžalovaného ako aj s mladistvým boli z dôvodu opakovaného protiprávneho konania vykonané výchovné pohovory, počas ktorých matka mladistvého uviedla, že so synom nemajú vážnejšie výchovné problémy, doma a na verejnosti sa správa slušne. Z charakteristiky Špeciálnej základnej školy v Krompachoch, v ktorej bol obžalovaný počas školského roka 2013/2014 žiakom 7. ročníka vyplynulo, že patrí medzi žiakov, ktorí môžu niekedy nekontrolovane reagovať, inak s ním žiadne problémy nemali. Z lustrácie v registri priestupkov vyplynulo, že od roku 2012 do roku 2014 sa dopustil piatich priestupkov, z toho v dvoch prípadoch išlo o priestupky proti majetku a trikrát o priestupky proti verejnému poriadku. Podľa odpisu z registra trestov bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný pre úmyselnú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 69/2014.

Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 175/2013 zo dňa 9.10.2013, právoplatného toho istého dňa, vyplynulo, že obžalovaný ml. Stanislav Macko bol uznaný za vinného z prečinu šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 160/2013 zo dňa 3.12.2013, právoplatného toho istého dňa, vyplynulo, že obžalovaný ml. Stanislav Macko bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f) Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Podľa § 44 Tr. zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 175/2013 zo dňa 9.10.2013. Obžalovaný sa k rozsudku vyjadril a uviedol, že za tú krádež teraz sedí.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 113/2013 vylynulo, že rozsudkom zo dňa 25.3.2014 právoplatným toho istého dňa bol obžalovaný ml. Stanislav Macko uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, prečinu týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), c) Tr. zákona a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona všetko v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona. Bol mu za to uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a zároveň sa zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 175/2013 zo dňa 9.10.2013.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 230/2013 vyplynulo, že rozsudkom zo dňa 8.4.2014, právoplatným dňa 3.5.2014 bol obžalovaný ml. Stanislav Macko uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov a zároveň sa zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 113/2013 zo dňa 25.3.2014. Uznesením zo dňa 25.3.2015 súd rozhodol, že menovaný sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody trvaní 18 mesiacov vykoná, pričom na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 171/2013 vyplynulo, že rozsudkom zo dňa 23.5.2014 právoplatným toho istého dňa bol obžalovaný ml. Stanislav Macko uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona oba v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona. Súd podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4T 230/2013 zo dňa 8.4.2014, pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 69/2014 vyplynulo, že rozsudkom zo dňa 5.2.2015, právoplatným toho istého dňa bol obžalovaný ml. Stanislav Macko uznaný za vinného z opakovacieho zločinu šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu pre mladistvých, ako aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obžalovaný Roman Holub je z miesta trvalého bydliska charakterizovaný všeobecne, s tým, že podľa ich zistení je slobodný a nezamestnaný. Podľa odpisu z registra trestov bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný pre prečiny krádeže, pričom u oboch odsúdení sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený (v odpise z registra trestov ešte nie je vykonaný záznam o poslednom odsúdení v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 24/2014). V registri priestupkov má obžalovaný Roman Holub evidované spáchanie dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, jedného priestupku proti verejnému poriadku a jedného priestupku na úseku cestnej dopravy.

Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 74/2009 zo dňa 26.10.2010, právoplatného toho istého dňa, vyplynulo, že obžalovaný Roman Holub bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Súd podmienenčne upustil od potrestania obžalovaného a zároveň mu určil skúšobnú dobu v trvaní 7 mesiacov.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 24/2014 vyplynulo, že rozsudkom zo dňa 1.7.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To 61/2015 zo dňa 14.10.2015 bol obžalovaný Roman Holub uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Tr. zákona v bode 1/ a zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v bode 2/, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný Tomáš Holub je z miesta bydliska charakterizovaný všeobecne. Podľa zistenia Mesta Krompachy je nezamestnaný a príjmom jeho rodiny je dávka v hmotnej núdzi a príspevky k dávke. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol od roku 2010 doposiaľ osemkrát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 171/2013. Podľa lustrácie v Registri priestupkov má evidované spáchanie desiatich priestupkov. V dvoch prípadoch išlo o priestupky proti majetku, štyrikrát o priestupky proti verejnému poriadku a štyrikrát o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 224/2012 vyplynulo, že obžalovaný Tomáš Holub bol rozsudkom zo dňa 30.1.2013, právoplatným toho istého dňa uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a z prečinu týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, všetko vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Bol mu za to uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu testu na skúšobnú dobrou v trvaní 4 rokov.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 113/2013 vyplynulo, že trestným rozkazom zo dňa 27.6.2013, právoplatným dňa 1.8.2013 bol obžalovaný Tomáš Holub uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), c) Tr. zákona a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona oba v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 17 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobrou v trvaní 4 rokov a zároveň sa zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 224/2012 zo dňa 30.1.2013.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 171/2013 vyplynulo, že trestným rozkazom zo dňa 31.1.2014, právoplatným dňa 27.2.2014 bol obžalovaný Tomáš Holub uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona oba v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý dňa 1.4.2015 vykonal.

Súd pri rozhodovaní o treste vychádzal z ustanovení § 31 a § 34 Tr. zákona a u ml. Stanislava Macka aj z ustanovenia § 97 ods. 1, 3 Tr. zákona, teda z podmienok ukladania trestu a jeho účelu.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol tiež na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy a podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Účelom trestu u mladistvého je podľa § 97 ods. 1 Tr. zákona predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávných činov a primerane chrániť aj spoločnosť, má viesť súčasne k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia. Podľa § 97 ods. 3 Tr. zákona pri ukladaní trestu je treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, osobné, sociálne a rodinné pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

U obžalovaného Tomáša Holuba súd zistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, a to že spáchal viac trestných činov, ako aj okolnosť, že bol už za trestný čin v minulosti odsúdený podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, teda, že je recidivistom v páchaní trestnej činnosti. Poľahčujúcu okolnosť nezistil žiadnu.

Súd obžalovanému Tomášovi Holubovi uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona za najprísnejší zo zbíhajúcich sa trestných činov (ktorým bol prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), c) Tr. zákona s trestnou sadzbou 1 až 5 rokov), podľa zásad vyjadrených v § 41 ods. 1 Tr. zákona, pretože skutok v predmetnej trestnej veci spáchal skôr (dňa 26.1.2014), ako mu bol dňa doručený v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 171/2013 trestný rozkaz zo dňa 31.1.2014 pre iný trestný čin. Vzhľadom na to, že podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona prevažoval u obžalovaného pomer prirážajúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, súd zvýšil dolnú hranicu takto určenej trestnej sadzby o jednu tretinu, a teda pri ukladaní trestu vychádzal z rozpätia od 28 mesiacov do 5 rokov. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho sklony páchať protiprávnu činnosť, vychádzajúc z registra priestupkov a ostatných vykonaných listinných dôkazov dospel súd k záveru, že účel trestu u obžalovaného Tomáša Holuba je možné dosiahnuť iba uložením súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, v trvaní 28 mesiacov. Na výkon trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

V súvislosti s ukladaním súhrnného trestu súd zároveň v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 171/2013, ktorým mu bol podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

U obžalovaného ml. Stanislava Macka prichádzalo od úvahy uloženie súhrnného trestu, pretože v predmetnej trestnej veci sa dopustil trestného činu (skutok zo dňa 26.1.2014) pred tým, než bol vyhlásený dňa 5.2.2015 v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 69/2014 odsudzujúci rozsudok za jeho iný trestný čin. Súd však s prihliadnutím na povahu spáchaného prečinu, jeho závažnosť, okolnosti skutku a jeho následok, považoval trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu pre mladistvých (ktorý mu bol uložený v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. 2T 69/2014), na ochranu spoločnosti a výchovu mladistvého obžalovaného (a tým aj splnenie účelu trestu) za dostatočný. Z uvedených dôvodov preto súd u obžalovaného ml. Stanislava Macka upustil od uloženia súhrnného trestu.

Pokiaľ ide o obžalovaného Romana Holuba, u toho prichádzalo do úvahy taktiež uloženie súhrnného trestu, nakoľko stíhaného skutku sa dopustil skôr, ako bol v trestnej veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 24/2014 dňa 1.7.2015 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za jeho iný trestný čin. Trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 24/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To 61/2015 vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia však súd považoval vo vzťahu k celej zbíhajúcej sa trestnej činnosti za primeraný a zároveň za dostatočný pre ochranu spoločnosti aj nápravu páchatela. Preto za splnenia podmienok podľa § 44 Tr. zákona súd upustil od uloženia súhrnného obžalovanému Romanovi Holubovi.

O škode súd nerozhodoval, keďže poškodený Jozef Lipták sa s nárokom na náhradu škody k trestnému konaniu neprípojil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal

jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.